

Joh. Messchaertstr 15

oud-HOORN

KWARTAALBLAD
van de VERENIGING "oud HOORN"

Eerste Jaargang nummer een
februari 1979

'n nieuw blad voor oud-hoorn

Uw Voorzitter: J.M. BALTUS

Het is logisch en begrijpelijk dat de vereniging Oud-Hoorn zich bezighoudt met alles wat het historische Hoorn betreft. Het is echter een misvatting te denken dat leden van deze vereniging dus mensen zijn die in het verleden leven, dat zij romantisch ingestelde personen zijn die vluchten uit hun eigen tijd, dat het hier zou gaan om een verzameling vlinderstrikken, wandelstokken en corsetten, behept met nostalgische gevoelens en dwepend met de oude dingen die onverbiddelijk voorbijzijn: de bakker op de hoek en de stoepen van de Grote Noord.

De strijd om het behoud van het oude Hoorn is een actuele zaak, een kwestie van nu en voor de toekomst, voor de oudheidkundige, voor de Horinees, voor de toerist, voor het nageslacht. Het monumentenbezit van Hoorn, en alles wat daarmee te maken heeft, is niet louter een geschiedkundige aangelegenheid - hoewel er op oudheidkundig en cultuurhistorisch gebied volop interessante speurtochten te verrichten zijn.

Als je denkt aan de stedebouw na de tweede wereldoorlog, aan de dorpsuitbreidingen en de architectonische opvangmogelijkheden voor de overloop, is het begrijpelijk dat monumenten uit bouwkundig en bouwkunstig oogpunt van groot belang zijn, alleen al als stalenboek voor bouwkundige kansen. Gezien het vraagstuk van de vrijetijdsbesteding (waarbij de mensen niet alleen tot zelf creëren moeten worden aangezet, maar juist ook tot kunnen waarderen, genieten) ligt het ook voor de hand dat stadsschoon uit recreatief, artistiek en toeristisch oogpunt een steeds grotere rol gaat spelen. Ook economisch gezien zijn onze monumenten waardevol. Voor allerlei doeleinden, culturele, openbare, commerciële, kunnen ze gebruikt worden, na aanpassing of restauratie. Dit geldt ook voor de oude woonhuizen, die een brok extra woongenot geven waar geen triplex-balkonplafond, plavuizenlinoleum of ingelijste tegeltjeswand tegen opgewassen is, dus waardoor huur- of verkoopwaarde wordt beïnvloed. Mensen hechten zich aan hun stad, aan hun buurt, aan hun straat; de verschijningsvorm daarvan wordt nu eenmaal bepaald door de aanwezige bebouwing. Afbraak van het bestaande waardevolle berokkent gewoonweg geestelijke schade, want het monumentenbezit, ook dat oude pandje, is het geestelijk bezit van de stadsbewoner dat hij wil doorgeven aan zijn kinderen. Hij oriënteert zich erop - denk aan de kerktorens; hij vereenzelvigd zich met zijn stad, dus ook met het uiterlijk ervan; hij is trots op zijn stad. En van een monument kun je ook zonder meer genieten, van de mooie vormen, de kleuren, het eigen-aardige ervan; dat genot krijgt nog meer inhoud als je denkt aan de eentonige, functionalistische nieuwbouw alom, waarbij geldgebrek en gebrek aan verbeelding,